

[Socialministeren]

vil gøre opmærksom på, at der ikke er noget i lovgivningen, som hindrer, at kontanthjælpsmodtagere udfører ulønnet arbejde. Det eneste krav er, at de skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Kontanthjælpsmodtagerne bliver først trukket i kontanthjælp, når de har en indtægt. Jeg kan derfor kun opfordre til, at ordningen med frivilligt, ulønnet arbejde udbredes noget bedre.

Jeg vil i den forbindelse benytte lejligheden til at gøre opmærksom på nogle af de erfaringer, vi allerede har gjort. I Socialministeriet har vi igangsat forsøg med et kommuneprojekt: »Der er brug for alle«. Hensigten med forsøget er at aktivere langvarigt ledige, kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister. En del af dette forsøg retter sig netop mod, at kontanthjælpsmodtagerne og førtidspensionisterne påtager sig ulønnet, frivilligt arbejde for foreninger og organisationer.

Det frivillige arbejde bliver formidlet af frivillighedsformidlingen. I frivillighedsformidlingen kan organisationerne efterspørge arbejdskraft, og de frivillige kan melde sig og søge ulønnet, frivilligt arbejde. Frivillighedsformidlinger har været kørt som forsøg flere steder i landet med tilskud fra Socialministeriets udviklingsmidler.

På baggrund af erfaringerne herfra er der afsat midler til at etablere et center for frivilligt socialt arbejde i Odense. Herfra skal bl.a. formidles erfaringer fra de eksisterende projekter med frivillighedsformidlinger og støtte til etablering af nye frivillighedsformidlinger.

Der lægges i det ene beslutningsforslag op til, at der skal skabes øgede muligheder for deltagelse i undervisning, når man er på kontanthjælp, og jeg kan kun være enig i, at det er en god idé at dygtiggøre sig, når man er ledig i en kortere eller længere periode. Jeg vil da godt nævne, at det i dag er muligt at deltage i undervisning svarende til 8.-10. klassetrin. Der er endvidere mulighed for at deltage i undervisning i op til 20 timer om ugen inden kl. 16, herunder også hf-enkeltfag, og efter kl. 16 er der ingen begrænsninger på, hvilke former for undervisning man kan deltage i.

Mulighederne for at deltage i undervisning er således allerede i dag relativt store, og hvis mulighederne for at deltage i undervisning skal udvides, vil det kræve nogle regler, som modvirker, at alle uddannelsessøgende i stedet for at modtage SU ender på kontanthjælp.

Jeg er som sagt meget positiv over for forslagene, men jeg vil dog nævne et lille men til forslagene, som jeg ikke kan tilslutte mig. Det drejer sig primært om rådighedsforpligtelsen. Så længe kontanthjælpsmodtagere på eget initiativ deltager i frivilligt arbejde eller undervisning, skal de stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg mener, at vi også i fremtiden skal fastholde denne forpligtelse. Jeg vil derfor helt afvise forslaget om, at kontanthjælpen skal kunne medtages til udlandet. Når man opholder sig i udlandet, står man ikke til rådighed for arbejdsmarkedet.

Endvidere vil jeg fastholde, at selv om der indgås en kontrakt med kontanthjælpsmodtageren, skal vedkommende stadig stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det gælder også i dag, når unge deltager i beskæftigelsesforanstaltninger. Kun unge, som placeres i en privat virksomhed med løntilskud, skal ikke stå til rådighed i ansættelsesperioden.

Jeg ved, at hovedparten af kontanthjælpsmodtagere kun modtager hjælp i en kortere periode. Det vil derfor være u hensigtsmæssigt at binde dem kontraktligt til aktiviteter på kontanthjælp. Det må være sådan, at de kan tiltræde et job, når et sådant bliver dem anvist. Jeg synes, det er vigtigt, at vi har fleksible løsninger, men vi må sørge for, at det stadig er attraktivt at være på arbejdsmarkedet. Det får vi imidlertid lejlighed til at drøfte indgående, både i udvalget og som opfølgning af finansloftallet for 1992.

Til slut vil jeg gøre opmærksom på, at jeg som hidtil også fremover vil arbejde på at styrke aktiveringslinien. Som nævnt er vi allerede kommet et stykke ad vejen med de unge, men hensigten er på længere sigt, at alle kontanthjælpsmodtagere skal inddrages i aktivlinien. Min holdning er, at det for alle parter er bedst, at folk yder noget for de penge, de modtager. Derved bevarer folk deres selvagtelse og deres medansvar og indgår i en social sammenhæng, samtidig med at samfundet får gavn af de mange midler, som nu anvendes, uden at modtagerne hjælpes i gang.

Den fg. formand (Stavad):

Jeg skal gøre opmærksom på, at taletiden efter ønske fra ordførerne er fastsat til 15 minutter for ordførerne i første omgang.